

Publicerad 2005-11-21 15:07 av Carl O Andersson

*De dystra och uppseende historierna man med jämna mellanrum får sig till del i medierna, fick mig att skriva ner följande reflexioner.*

### **En Gammals Värde**

Av sitt hårda arbete förbrukad,  
åldrad, böjd och fårad,  
blev han av samhället nu förödmjukad,  
ignorerad, sårad.

Möjligen på ömma tår han klivit  
där på socialens rum  
för han genast varseblivit  
hur intresset för hans ärende där varit ljum.

Där bedömdes han för frisk  
att få en plats på äldreboende,  
och ansågs att han utan risk  
kunde bo kvar i eget hem helt oberoende.

Hans vädjan sågs som ren lamentation,  
och myndigheterna reagerade som döva  
inför hans argumentation  
över vad han själv ansåg sig behöva.

De drog endast konklusionen  
att han ensam, själv gott kunde sig klara.  
Han hade ju den statliga pensionen,  
och borde därför nöjd och tacksam vara.

En gammal man – ett ödets levnadslott  
som endast lite hjälp av samhället begärde,  
ses nu som en mänsklig spillra blott  
av noll och intet värde.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten